



Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (sedmi senat)

z dne 28. aprila 2016*

„Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi proti Iranu zaradi preprečevanja širjenja jedrskega orožja — Zamrznitev sredstev — Podpora iranski vladi — Raziskave in tehnološki razvoj na vojaškem področju ali področjih, povezanih z vojsko — Pravica do obrambe — Pravica do učinkovitega sodnega varstva — Napačna uporaba prava in napaka pri presoji — Lastninska pravica — Sorazmernost — Zloraba pooblastil — Odškodninski zahtevki“

V zadevi T-52/15,

Sharif University of Technology s sedežem v Teheranu (Iran), ki jo zastopa M. Happold, barrister,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopata V. Piessevaux in M. Bishop, agenta,

tožena stranka,

zaradi, prvič, predloga za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta 2014/776/SZVP z dne 7. novembra 2014 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 325, str. 19) v delu, v katerem je ime tožeče stranke uvrščeno na seznam iz Priloge II k Sklepu Sveta z dne 26. julija 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (2010/413/SZVP) (UL L 195, str. 39), in Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1202/2014 z dne 7. novembra 2014 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 325, str. 3), v delu, v katerem je bilo ime tožeče stranke uvrščeno na seznam iz Priloge IX k Uredbi Sveta (EU) št. 267/2012 z dne 23. marca 2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 961/2010 (UL L 88, str. 1), in, drugič, odškodninskega zahtevka,

SPLOŠNO SODIŠČE (sedmi senat),

v sestavi M. van der Woude (poročevalec), predsednik, I. Wiszniewska-Białecka, sodnica, in I. Ulloa Rubio, sodnik,

sodna tajnica: M. Junius, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 3. decembra 2015

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka, Sharif University of Technology, je visokošolski izobraževalni in raziskovalni institut iz Teherana v Iranu. Ustanovljen je bil leta 1966 in je specializiran za tehnologijo, inženiring in fizikalne znanosti.
- 2 Ta zadeva spada v okvir omejevalnih ukrepov, ki so bili sprejeti za izvrševanje pritiska na Islamsko republiko Iran, da bi ta prenehala z jedrskimi dejavnostmi, ki pomenijo tveganje za širjenje jedrskega orožja in razvoj sistemov za izstrelitev jedrskega orožja.
- 3 Varnostni svet Združenih narodov (v nadaljevanju: Varnostni svet) je 9. junija 2010 sprejel Resolucijo 1929 (2010) (v nadaljevanju: Resolucija 1929), s katero je bilo razširjeno področje uporabe omejevalnih ukrepov iz resolucij Varnostnega sveta 1737 (2006), 1747 (2007) in 1803 (2008) ter so bili uvedeni dodatni omejevalni ukrepi proti Islamski republiki Iran.
- 4 Evropski svet je 17. junija 2010 poudaril, da je čedalje bolj zaskrbljen zaradi iranskega jedrskega programa, in pozdravil sprejetje Resolucije 1929 s strani Varnostnega sveta. Evropski svet je pozval Svet Evropske unije, naj sprejme ukrepe za izvedbo ukrepov iz Resolucije 1929 pa tudi spremljevalne ukrepe, da bi v okviru pogajanj rešili preostala nerešena vprašanja občutljivih tehnologij, ki jih Islamska republika Iran razvija v podporo svojim jedrskim in raketnim programom. Ti ukrepi so morali biti usmerjeni v trgovino, finančni sektor, prometni sektor Irana, ključne sektorje naftne in plinske industrije ter nadaljnje uvrstitve na seznam, zlasti za Islamsko revolucionarno gardo (v nadaljevanju: IRGC).
- 5 Svet je 26. julija 2010 sprejel Sklep 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (UL L 195, str. 39), ki v Prilogi II vsebuje seznam oseb in subjektov – ki niso tisti, ki jih je določil Varnostni svet oziroma Odbor za sankcije, ustanovljen z Resolucijo 1737 (2006), in ki so navedeni v Prilogi I – katerih premoženje je zamrznjeno. V uvodni izjavi 22 tega sklepa se sklicuje na Resolucijo 1929, v kateri je omenjena tudi morebitna povezava med prihodki, ki jih v Iranu ustvarja energetski sektor, in financiranjem dejavnosti Irana, ki so nevarne z vidika širjenja jedrskega orožja.
- 6 Svet je 23. januarja 2012 sprejel Sklep 2012/35/SZVP o spremembi Sklepa 2010/413 (UL L 19, str. 22). V uvodni izjavi 8 tega sklepa je v bistvu povzeto besedilo uvodne izjave 22 Sklepa 2010/413 (glej točko 5 zgoraj). Poleg tega bi bilo treba v skladu z uvodno izjavo 13 Sklepa 2012/35 uvesti omejitve vstopa ter zamrznitev sredstev in gospodarskih virov za dodatne osebe in subjekte, ki iransko vlado podpirajo pri izvajanju dejavnosti, nevarnih z vidika širjenja jedrskega orožja, ali pri razvoju sistemov za izstrelitev jedrskega orožja, zlasti za osebe in subjekte, ki iranski vladi zagotavljajo finančno, logistično ali materialno pomoč.
- 7 S členom 1, točka 7(a)(ii), Sklepa 2012/35 je bila v člen 20(1) Sklepa 2010/413 dodana ta določba:
„(c) druge osebe in subjekti, ki niso navedeni v Prilogi I in podpirajo iransko vlado, ter z njimi povezani osebe in subjekti s seznama v Prilogi II.“
- 8 Zato je Svet v okviru PDEU 23. marca 2012 sprejel Uredbo (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 961/2010 (UL L 88, str. 1). Da bi se zagotovilo izvajanje člena 1, točka 7(a)(ii), Sklepa 2012/35, člen 23(2) te uredbe določa zamrznitev sredstev osebam, subjektom in organom, ki so naštetih v Prilogi IX k tej uredbi in opredeljeni kot:

„[...]

(d) druge osebe, subjekti ali organi, ki zagotavljajo podporo, kot je materialna, logistična ali finančna podpora, iranski vladi, ter osebe in subjekti, povezani z njimi;

[...]“

- 9 Svet je 15. oktobra 2012 sprejel Sklep 2012/635/SZVP o spremembi Sklepa 2010/413 (UL L 282, str. 58). V skladu z uvodno izjavo 6 Sklepa 2012/635 bi bilo primerno pregledati prepoved prodaje, dobave ali prenosa v Islamsko republiko Iran dodatnega blaga z dvojno rabo in tehnologije s seznama iz Priloge I k Uredbi Sveta (ES) št. 428/2009 z dne 5. maja 2009 o vzpostavitvi režima Skupnosti za nadzor izvoza, prenosa, posredovanja in tranzita blaga z dvojno rabo (UL L 134, str. 1) z namenom, da se vključi tisto blago, ki bi lahko bilo pomembno za industrijo, ki je pod neposrednim ali posrednim nadzorom IRGC, ali ki bi lahko bilo pomembno za jedrski in vojaški program ter program balističnih raket, ob upoštevanju potrebe po tem, da se izogne nenameravanim učinkom na civilno prebivalstvo Irana. Poleg tega je v uvodni izjavi 9 Sklepa 2012/635 navedeno, da bi bilo treba prepovedati prodajo, dobavo ali prenos ključne pomorske opreme in tehnologije Islamski republiko Iran, ki se uporablja za gradnjo, vzdrževanje ali nadgradnjo ladij. Glede na uvodno izjavo 16 tega sklepa bi bilo treba poleg tega na seznam oseb in subjektov iz Priloge II k Sklepu 2010/413, za katere veljajo omejevalni ukrepi, uvrstiti še druge osebe in subjekte, zlasti subjekte v lasti iranske države, ki opravljajo dejavnosti v naftnem in plinskem sektorju, saj zagotavljajo pomemben vir prihodka iranske vlade.
- 10 Člen 1, točka 8(a), Sklepa 2012/635 je spremenil člen 20(1)(c) Sklepa 2010/413, ki tako določa, da omejevalni ukrepi veljajo za:
- „(c) druge osebe ali subjekt[e], ki niso zajeti v Prilogo I, ki podpirajo iransko vlado, ter subjekt[e], ki jim pripadajo ali jih nadzirajo ali osebe in subjekt[e], ki so z njimi povezani, kot so navedeni v Prilogi II.“
- 11 Svet je 21. decembra 2012 sprejel Uredbo (EU) št. 1263/2012 o spremembi Uredbe št. 267/2012 (UL L 356, str. 34). Člen 1, točka 11, Uredbe št. 1263/2012 je spremenil člen 23(2)(d) Uredbe št. 267/2012, ki tako določa zamrznitev sredstev osebam, subjektom in organom, naštetim v Prilogi IX k tej uredbi, ki so opredeljeni kot:
- „(d) druge osebe, subjekti ali organi, ki zagotavljajo podporo, kot je materialna, logistična ali finančna podpora, iranski vladi, subjekti v njihovi lasti ali pod njihovim nadzorom ter osebe in subjekti, povezani z njimi.“
- 12 Ime tožeče stranke je bilo na sezname iz tabele I iz Priloge II k Sklepu 2010/413 prvič uvrščeno s Sklepom 2012/829/SZVP z dne 21. decembra 2012 o spremembi Sklepa 2010/413 (UL L 356, str. 71), na sezname iz tabele I iz Priloge IX k Uredbi št. 267/2012 pa z Izvedbeno uredbo (EU) št. 1264/2012 z istega dne o izvajanju Uredbe št. 267/2012 (UL L 356, str. 55).
- 13 Ta uvrstitev je bila utemeljena tako:
- „Sharif University of Technology (SUT) pomaga subjektom, uvrščenim na seznam, pri kršenju sankcij, ki so jih ZN in EU uvedli proti Iranu, ter podpira Iran pri dejavnostih, povezanih s širjenjem jedrskega orožja. SUT je od konca leta 2011 naprej družbi Kalaye Electric Company (KEC), tj. subjektu, vključenemu v jedrske dejavnosti, ki so ga ZN uvrstili na seznam, in družbi Iran Centrifuge Technology Company (TESA), ki jo je EU uvrstila na seznam, omogočal uporabo laboratorijev.“
- 14 Splošno sodišče je s sodbo z dne 3. julija 2014, Sharif University of Technology/Svet (T-181/13, EU:T:2014:607), Sklep 2012/829 in Uredbo št. 1264/2012 razglasil za nična v delu, v katerem se nanašata na tožečo stranko.

- 15 Svet je z dopisom z dne 4. septembra 2014 tožečo stranko obvestil o svoji nameri, da jo na podlagi novih razlogov ponovno uvrsti na sezname, in jo pozval, naj v roku do 15. septembra 2014 predloži svoja stališča. Svet je v tem dopisu menil, da je tožeča stranka podporo iranski vladi zagotavljala tako, da je z iranskimi vladnimi organizacijami, ki so jih Združeni narodi in Evropska unija uvrstili na seznam, sklenila pogodbe o sodelovanju. Svet je temu dopisu priložil dokumente iz njegovega spisa, na katere naj bi se opirala ta nova uvrstitev.
- 16 Tožeča stranka je z dopisom z dne 15. septembra 2014 Svet pozvala, naj ponovno preuči svojo odločitev.
- 17 Svet je 7. novembra 2014 sprejel Sklep 2014/776/SZVP o spremembi Sklepa 2010/413 (UL L 325, str. 19). S tem sklepom je bilo ime tožeče stranke ponovno uvrščeno v tabelo I iz Priloge II k Sklepu 2010/413, ki vsebuje seznam „oseb in subjektov, vključenih v jedrske dejavnosti ali dejavnosti v zvezi z balističnimi raketami, ter oseb in subjektov, ki zagotavljajo podporo iranski vladi“.
- 18 Svet je zato istega dne sprejel Izvedbeno uredbo (EU) št. 1202/2014 o izvajanju Uredbe št. 267/2012 (UL L 325, str. 3), s katero je bilo ime tožeče stranke ponovno uvrščeno v tabelo I iz Priloge IX k Uredbi št. 267/2012, ki vsebuje seznam „oseb in subjektov, vključenih v jedrske dejavnosti ali dejavnosti v zvezi z balističnimi raketami, ter oseb in subjektov, ki podpirajo iransko vlado“.
- 19 V Sklepu 2014/776 in Izvedbeni uredbi št. 1202/2014 (v nadaljevanju: skupaj: izpodbijana akta) je uvrstitev imena tožeče stranke na seznamu obrazložena tako:

„Sharif University of Technology (SUT) ima sklenjenih več sporazumov o sodelovanju z organizacijami iranske vlade, ki so uvrščene na seznam ZN in/ali EU ter delujejo na vojaškem področju ali področjih, povezanih z vojsko, zlasti na področju proizvodnje in dobave balističnih raket. To vključuje: sporazum z Organizacijo za vesoljsko industrijo, ki je uvrščena na seznam EU med drugim zaradi proizvodnje satelitov; sodelovanje z iranskim ministrstvom za obrambo in iransko revolucionarno gardo (IRGC) pri natečajih za pametna plovila; širši sporazum z zračnimi silami IRGC, ki zajema vzpostavitev in krepitev odnosov z univerzo ter organizacijsko in strateško sodelovanje z njo. SUT je ena od šestih univerz, ki imajo sporazum z iransko vlado o podpori raziskavam na obrambnem področju; SUT poleg tega izvaja dodiplomski študijski program inženiringa [razvoja] brezpilotnih zrakoplovov, ki ga je sooblikovalo tudi ministrstvo za znanost. Vse te dejavnosti skupaj v veliki meri dokazujejo sodelovanje z iransko vlado na vojaškem področju in področjih, povezanih z vojsko, kar pomeni podporo iranski vladi.“

- 20 Organizacija za vesoljsko industrijo (v nadaljevanju: AIO) je na seznamu uvrščena iz teh razlogov:

„AIO nadzira iransko proizvodnjo raket, vključno s skupinami Shahid Hemmat Industrial Group, Shahid Bagheri Industrial Group in Fajr Industrial Group, ki so bile vse uvrščene na seznam RVSZN 1737 (2006); vodja organizacije AIO in dva druga visoka uradnika so bili prav tako uvrščeni na seznam RVSZN 1737 (2006).“

- 21 Uvrstitev IRGC na seznamu je utemeljena tako:

„Pristojna za iranski jedrski program; ima operativni nadzor nad iranskim programom balističnih raket; večkrat poskusila z javnimi naročili podpreti iranski program balističnih raket in iranski jedrski program.“

- 22 Svet je tožečo stranko z dopisom z dne 10. novembra 2014 obvestil o svoji odločitvi, da njeno ime ponovno uvrsti na seznama.

- 23 Tožeča stranka je v dopisu z dne 2. februarja 2015 Svet pozvala, naj ji posreduje vse elemente, informacije in dokaze, na podlagi katerih se je odločil, da njeno ime ponovno uvrsti na sezname, in katera država članica je predlagala to ponovno uvrstitev.

Postopek in predlogi strank

- 24 Tožeča stranka je 4. februarja 2015 v sodnem tajništvu Splošnega Sodišča vložila to tožbo.
- 25 Tožeča stranka je v vlogi, ki jo je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 17. septembra 2015, predlagala, naj se opravi obravnava, pri čemer je v skladu s členom 106(2) Poslovnika Splošnega sodišča navedla razloge, zaradi katerih želi ustno podati navedbe. Svet do predloga za izvedbo obravnave v roku, ki mu je bil določen, ni zavzel stališča. Na predlog sodnika poročevalca je Splošno sodišče (sedmi senat) predlogu tožeče stranke ugodilo.
- 26 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- izpodbijana akta razglasi za nična v delu, v katerem se nanašata nanjo;
 - Svetu naloži, naj ji plača odškodnino za škodo, ki sta jo izpodbijana akta povzročila njenemu ugledu;
 - Svetu naloži plačilo stroškov.
- 27 Svet Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne kot neutemeljeno;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

1. Predlog za razglasitev ničnosti

- 28 V podporo predlogu za razglasitev ničnosti tožeča stranka navaja štiri tožbene razloge, in sicer prvega, ki se nanaša na kršitev njene pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva, drugega, ki se nanaša na napačno uporabo prava in očitne napake pri presoji, tretjega, ki se nanaša na kršitev lastninske pravice in načela sorazmernosti, in četrtega, ki se nanaša na zlorabo pooblastil.

Prvi tožbeni razlog: kršitev pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva

- 29 Tožeča stranka Svetu na prvem mestu očita, da v dopisu z dne 10. novembra 2014 (glej točko 22 zgoraj) ni navedel datuma sprejetja sklepa o ponovni uvrstitvi njenega imena na seznama. V tem kontekstu opozarja, da je v dopisu z dne 15. septembra 2014 predlagala ponovno preučitev.
- 30 V zvezi s tem zadostuje ugotovitev, da je Svet svojemu zgoraj omenjenemu dopisu z dne 10. novembra 2014, ki ga je tožeča stranka prejela 25. novembra 2014, priložil kopijo objave izpodbijanih aktov v *Uradnem listu Evropske unije*, v katerih je v naslovu teh aktov izrecno omenjen dan njenega sprejetja, to je 7. november 2014.
- 31 Na drugem mestu tožeča stranka Svetu očita, da se ni odzval na njeno prošnjo za dostop do spisa, ki je bila vsebovana v dopisu z dne 2. februarja 2015. Svet naj ji namreč ne bi posredoval upoštevnihih internih dokumentov, kar naj bi bilo v nasprotju z njegovo prakso v drugih zadevah, ki se nanašajo na omejevalne ukrepe. Poleg tega naj bi iz nekaterih indicov izhajalo, da sta bila izpodbijana akta sprejeta na podlagi informacij, ki niso vsebovane v dokumentih, posredovanih z dopisom Sveta z dne

4. septembra 2014. Tožeča stranka glede tega trdi, da ti dokumenti ne vsebujejo niti najmanjšega dokaza za v izpodbijanih aktih naveden razlog za uvrstitev, da „izvaja dodiplomski študijski program inženiringa [razvoja] brezpilotnih zrakoplovov, ki ga je sooblikovalo tudi ministrstvo za znanost“.

- 32 Tožeča stranka zato meni, da je Svet s tem, da ji ni omogočil popolnega dostopa do spisa, vključno z identiteto države članice, ki je predlagala njeno uvrstitev na sezname, kršil njeno pravico do obrambe in njeno pravico do učinkovitega sodnega varstva.
- 33 Treba je ugotoviti, da je Svet tožeči stranki v dopisu z dne 4. septembra 2014, v katerem jo obvešča o svoji nameri, da njeno ime ponovno uvrsti na seznama (glej točko 15 zgoraj), posredoval dokaze in informacije, s katerimi je razpolagal in na katerih je utemeljil sprejetje izpodbijanih aktov. V odgovoru na tožbo je Svet pojasnil, da njegov spis poleg teh dokumentov vsebuje le še predlog in dopolnjeni predlog države članice za ponovno uvrstitev imena tožeče stranke na seznama in dopis, ki ga je Generalni sekretariat predložil Odboru stalnih predstavnikov (Coreper) in Svetu z namenom sprejetja izpodbijanih aktov. Svet je z vlogo, ki je bila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložena 4. septembra 2015, ta dokumenta predložil.
- 34 Iz teh dokumentov, v katerih so bili identiteta države članice, ki je predlagala ponovno uvrstitev na seznama, in vsi podatki, ki se ne nanašajo na tožečo stranko, prikriti, pa je razvidno, da ne vsebujejo nobene dodatne upoštevne informacije k informacijam, ki so bile tožeči stranki posredovane z dopisom z dne 4. septembra 2014 in v dokumentih, priloženih k temu dopisu.
- 35 Zato je treba po eni strani ugotoviti, da so trditve tožeče stranke, da sta bila izpodbijana akta sprejeta na podlagi informacij, ki jih ni v dokumentih, ki so ji bili posredovani z dopisom z dne 4. septembra 2014 (glej točko 31 zgoraj), neutemeljene.
- 36 Po drugi strani je treba ugotoviti, da je identiteta države članice, ki je predlagala uvrstitev na sezname, tajna in je zadevni osebi zaradi nujnih razlogov, povezanih z varnostjo Unije ali njenih držav članic ali zaradi vodenja njihovih mednarodnih odnosov, ni mogoče razkriti. Nerazkritje te informacije tožeči stranki pa ne more kršiti njene pravice do obrambe in njene pravice do učinkovitega sodnega varstva, ker nima nobenega vpliva na možnost tožeče stranke, da učinkovito uveljavlja svoja stališča v zvezi z razlogi za uvrstitev njenega imena na seznama in v zvezi z dokazi, na katerih ti razlogi temeljijo.
- 37 Iz tega izhaja, da je treba prvi tožbeni razlog zavrnil.

Drugi tožbeni razlog: napačna uporaba prava in očitne napake pri presoji

- 38 Tožeča stranka trdi, da je Svet napačno razlagal pravno merilo iz člena 20(1)(c) Sklepa 2010/413 in člena 23(2)(d) Uredbe št. 267/2012, ki se nanaša na zagotavljanje podpore iranski vladi (v nadaljevanju: sporno merilo), na katerem temelji ponovna uvrstitev njenega imena na seznama z izpodbijanimi aktoma. Tožeča stranka v bistvu trdi, da to merilo ne vključuje dejavnosti raziskav in tehnološkega razvoja na vojaškem področju in področjih, povezanih z vojsko, ki se navajajo kot razlogi za uvrstitev njenega imena na sezname, ker med temi dejavnostmi in programom širjenja jedrskega orožja, ki ga izvaja Islamska republika Iran, ni nobene povezave. Poleg tega tožeča stranka navaja, da z dokumenti, ki ji jih je Svet posredoval kot dokaze, ni mogoče utemeljiti razlogov za uvrstitev njenega imena na sezname.

Razlaga spornega merila glede dejavnosti na vojaškem področju in področjih, povezanih z vojsko, ki se navajajo v razlogih za sprejetje izpodbijanih aktov

- 39 Tožeča stranka na prvem mestu Svetu očita, da je sporno merilo razlagal dobesedno, s čimer je lahko vključil širšo skupino oseb, vključno z iranskimi davkoplačevalci. Po mnenju tožeče stranke se to merilo nanaša le na podporo, ki iranski vladi omogoča izvajanje jedrskih dejavnosti, ki pomenijo

tevanje za širjenje jedrskega orožja, kar pomeni, da mora med ravnanjem, ki pomeni „podporo“, in izvajanjem takih dejavnosti obstajati vzročna zveza. Zahteva po obstoju take vzročne zveze naj bi izhajala iz uvodne izjave 13 Sklepa 2012/35, iz člena 215(1) PDEU in iz sodbe z dne 13. marca 2012, Tay Za/Svet (C-376/10 P, ZOdl., EU:C:2012:138, točki 61 in 67).

- 40 Sodna praksa naj bi potrjevala, da se, prvič, sporno merilo nanaša le na zagotavljanje podpore iranski vladi, ki tej vladi omogoča izvajanje dejavnosti širjenja jedrskega orožja. Drugič, ta materialna, finančna ali logistična podpora bi morala imeti poseben „količinski ali kakovostni pomen“. Tretjič, namen spornega merila naj bi bil, da se iranski vladi odvzamejo viri sredstev in je tako prisiljena ustaviti razvoj programa za širjenje jedrskega orožja. Tožeča stranka se med drugim sklicuje na sodbe z dne 16. julija 2014, National Iranian Oil Company/Svet (T-578/12, EU:T:2014:678, točki 119 in 120); z dne 25. marca 2015, Central Bank of Iran/Svet (T-563/12, ZOdl., EU:T:2015:187, točka 66), in z dne 25. junija 2015, Iranian Offshore Engineering & Construction/Svet (T-95/14, ZOdl. (odlomki), EU:T:2015:433, točka 53).
- 41 Na drugem mestu tožeča stranka trdi, da njeno domnevno sodelovanje z različnimi ministrstvi iranske vlade ni pomenilo podpore v smislu spornega merila, saj njene zadevne dejavnosti niso imele količinskega ali kakovostnega pomena, ki se zahteva za to, da bi se lahko domnevalo, da iranski vladi zagotavlja finančno ali logistično podporo, ki spodbuja izvajanje dejavnosti širjenja jedrskega orožja.
- 42 V zvezi s tem tožeča stranka navaja, da je javna univerza, ki jo financira država Iran. Zato naj tožeča stranka – drugače od velikih podjetij, ki so dejavna v finančnem sektorju ali v sektorju nafte in plina in ki so bila prej uvrščena na sezname na podlagi spornega merila – iranski vladi ne bi zagotavljala finančnih sredstev, za katera bi bilo mogoče domnevati, da spodbujajo izvajanje dejavnosti širjenja jedrskega orožja Islamske republike Iran.
- 43 Tožeča stranka iz navedenega sklepa, da bi moral v teh okoliščinah Svet dokazati, da so dejavnosti, ki jih je očital tožeči stranki, zaradi njihovega količinskega pomena iranski vladi omogočale izvajanje dejavnosti širjenja jedrskega orožja.
- 44 Svet te trditve prereka.
- 45 Iz obrazložitve izpodbijanih aktov (glej točko 19 zgoraj) izhaja, da je Svet ime tožeče stranke ponovno uvrstil na sezname zato, ker „sodelovanje z iransko vlado na vojaškem področju in področjih, povezanih z vojsko“ pomeni podporo iranski vladi v smislu spornega merila.
- 46 Da bi dokazal obstoj takega sodelovanja se je Svet v izpodbijanih aktih oprl na vrsto elementov:
- obstoj sporazumov o sodelovanju z organizacijami iranske vlade, ki so uvrščene na seznam Združenih narodov ali Unije ter delujejo na vojaškem področju ali področjih, povezanih z vojsko, zlasti na področju proizvodnje in dobave balističnih raket, in sicer:
 - sporazum z AIO zaradi proizvodnje satelitov;
 - sodelovanje z iranskim ministrstvom za obrambo in IRGC pri natečajih za „pametna“ plovila;
 - širši sporazum z zračnimi silami IRGC, ki zajema vzpostavitev in krepitev njunih odnosov ter organizacijsko in strateško sodelovanje;
 - sodelovanje tožeče stranke pri sporazumu med šestimi univerzami z namenom zagotavljanja podpore iranski vladi pri raziskavah na obrambnem področju;
 - okoliščino, da tožeča stranka izvaja dodiplomski študijski program razvoja brezpilotnih zrakoplovov, ki ga je sooblikovalo tudi ministrstvo za znanost, raziskave in tehnologijo.

- 47 V razlogih za sprejetje izpodbijanih aktov, navedenih v točkah 45 in 46 zgoraj, je jasno navedeno, da Svet tožeči stranki v bistvu očita, da je iranski vladi zagotavljala podporo na področju raziskav in vojaške tehnologije ali na s tem povezanih področjih, med drugim s sklepanjem sporazumov o sodelovanju z AIO in IRGC, ki sta tudi sami uvrščeni na sezname in delujeta na teh področjih (glej točki 20 in 21 zgoraj).
- 48 Zato je treba preizkusiti argumente tožeče stranke, da dejavnosti raziskav in tehnološkega razvoja na vojaškem področju ali področjih, povezanih z vojsko, v sodelovanju z ministrstvom za obrambo ali državnimi subjekti, ki so sami uvrščeni na sezname, niso zajete s spornim merilom, če Svet ne dokaže, da imajo te dejavnosti tak količinski ali kakovosten pomen, da se lahko šteje, da spodbujajo izvajanje iranskega jedrskega programa, ki pomeni tveganje za širjenje jedrskega orožja (glej točko 41 zgoraj).
- 49 Na prvem mestu, v nasprotju s trditvami tožeče stranke (glej točko 39 zgoraj) sporno merilo ne pomeni, da je treba med ravnanjem, ki izraža podporo iranski vladi, in izvajanjem dejavnosti širjenja jedrskega orožja dokazati obstoj vzročne zveze.
- 50 V skladu s sodno prakso se sicer sporno merilo ne nanaša na vse oblike podpiranja iranske vlade, ampak na tiste oblike podpore, ki količinsko in kakovostno prispevajo k širjenju iranskih jedrskih dejavnosti. Razlagano, pod nadzorom sodišča Unije, v povezavi s ciljem izvajanja pritiska na iransko vlado, da bi ta ustavila dejavnosti, ki so nevarne z vidika širjenja jedrskega orožja, sporno merilo tako objektivno opredeljuje zaokroženo kategorijo oseb in subjektov, proti katerim je lahko sprejet ukrep zamrznitve sredstev (zgoraj v točki 40 navedena sodba National Iranian Oil Company/Svet, EU:T:2014:678, točka 119).
- 51 Z vidika namena ukrepov zamrznitve sredstev, omenjenega v točki 50 zgoraj, iz spornega merila nedvoumno izhaja, da se ta ciljno in selektivno nanaša na dejavnosti zadevne osebe ali subjekta, ki čeprav nikakor niso neposredno ali posredno povezane s širjenjem jedrskega orožja, to širjenje lahko spodbujajo s tem, da iranski vladi zagotavljajo sredstva ali zmogljivosti, med drugim materialna, finančna ali logistična, ki ji omogočajo izvajanje navedenega širjenja (glej v tem smislu zgoraj v točki 40 navedeno sodbo National Iranian Oil Company/Svet, EU:T:2014:678, točka 120, in sodbo z dne 29. aprila 2015, National Iranian Gas Company/Svet, T-9/13, EU:T:2015:236, točka 62).
- 52 Vendar pa v nasprotju z razlago tožeče stranke iz sodne prakse, navedene v točkah 50 in 51 zgoraj, ne izhaja, da pojem „podpora iranski vladi“ pomeni, da je treba dokazati zvezo med to podporo in jedrskimi dejavnostmi Islamske republike Iran. V zvezi s tem Svet pravilno trdi, da tožeča stranka meša, po eni strani, merilo iz člena 20(1)(c) Sklepa 2010/413 in člena 23(2)(d) Uredbe št. 267/2012, ki se nanaša na zagotavljanje podpore iranski vladi in je v tej zadevi edino upošteveno, in, po drugi strani, merilo v zvezi z zagotavljanjem podpore pri „dejavnostih Irana, ki so nevarne z vidika širjenja jedrskega orožja, ali pri razvoju izstrelitvenih sistemov jedrskega orožja Irana“ iz člena 20(1)(b) tega sklepa in člena 23(2)(a) te uredbe (glej v tem smislu zgoraj v točki 40 navedeno sodbo National Iranian Oil Company/Svet, EU:T:2014:678, točka 139). Za uporabo prvega merila pa se ne zahteva, da mora z jedrskimi dejavnostmi Irana obstajati določena stopnja povezave (tudi ne posredna), ki se zahteva za uporabo drugega zgoraj navedenega merila, ki se nanaša na podporo jedrskim dejavnostim Irana (glej v tem smislu sodbo z dne 28. novembra 2013, Svet/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, ZOdl., EU:C:2013:776, točka 80, in zgoraj v točki 40 navedeno sodbo Central Bank of Iran/Svet, EU:T:2015:187, točka 66).
- 53 V zvezi s spornim merilom namreč iz uvodne izjave 13 Sklepa 2012/35 (glej točko 6 zgoraj), s katero je bilo to merilo umeščeno v člen 20(1)(c) Sklepa 2010/413, izrecno izhaja, da je Svet, ki je menil, da lahko zagotavljanje podpore iranski vladi spodbuja izvajanje jedrskih dejavnosti, ki so nevarne z vidika širjenja jedrskega orožja ali z vidika razvoja sistemov za izstrelitev jedrskega orožja, nameraval razširiti merila za uvrstitev na sezname, tako da se sprejetje ukrepov zamrznitve premoženja razširi na osebe in

subjekte, ki podpirajo to vlado, ne da bi se zahtevalo, da se ta podpora neposredno ali posredno nanaša na te dejavnosti (glej v tem smislu zgoraj v točki 40 navedeno sodbo National Iranian Oil Company/Svet, EU:T:2014:678, točka 118).

- 54 Zveza med zagotavljanjem podpore iranski vladi in izvajanjem dejavnosti širjenja jedrskega orožja je tako izrecno vzpostavljena z upošteveno zakonodajo. V tem kontekstu je treba sporno merilo razumeti tako, da se nanaša na vsako podporo, ki lahko, čeprav nima nobene neposredne ali posredne povezave s širjenjem jedrskega orožja, zaradi svojega količinskega ali kakovostnega pomena vseeno spodbuja to širjenje, tako da iranski vladi zagotavlja sredstva ali zmogljivosti, predvsem materialna, finančna ali logistična. Svetu zato ni treba dokazati obstoja zveze med ravnanjem, ki pomeni podporo, in spodbujanjem dejavnosti širjenja jedrskega orožja, ker je ta zveza vzpostavljena z upoštevnimi splošnimi pravili (glej v tem smislu zgoraj v točki 40 navedeni sodbi National Iranian Oil Company/Svet, EU:T:2014:678, točka 140, in Central Bank of Iran/Svet, EU:T:2015:187, točka 81, ter zgoraj v točki 51 navedeno sodbo National Iranian Gas Company/Svet, EU:T:2015:236, točka 65).
- 55 Zato je treba zavrniti trditev tožeče stranke, da je razlaga spornega merila, ki je bila povzeta v točkah 53 in 54 zgoraj, dobesedna in da omogoča vključitev širše skupine oseb (glej točko 39 zgoraj). Ta razlaga spornega merila z vidika pravnega konteksta, v katerem se umešča, namreč ciljno opredeljuje zaokroženo kategorijo oseb (glej točki 50 in 51 zgoraj) in ne more zajeti že zgolj dejstva, da je nekdo izpolnil svoje obveznosti, na primer davčne (zgoraj v točki 40 navedena sodba National Iranian Oil Company/Svet, EU:T:2014:678, točka 121).
- 56 V zvezi s členom 215(1) PDEU in zgoraj v točki 39 navedeno sodbo Tay Za/Svet (EU:C:2012:138), na katera se tožeča stranka prav tako sklicuje, je treba ugotoviti, da v tej zadevi nista upoštevnata, ker Uredba št. 267/2012, ki se izvaja z Izvedbeno uredbo št. 1202/2014, temelji na členu 215(2) PDEU in ker so bili ukrepi, ki jih je Sodišče preučilo v zgoraj omenjeni sodbi, sprejeti na podlagi členov 60 ES in 301 ES ter spadajo v popolnoma drugačen pravni okvir kot omejevalni ukrepi, ki so bili sprejeti proti Republiki zveze Mjanmar.
- 57 Na drugem mestu je treba zavrniti tudi argument tožeče stranke, da mora Svet, ker podpora, ki ji je očitana – drugače od podpore, ki so jo zagotavljale finančne institucije ali podjetja, ki delujejo v sektorjih nafte ali plina, ki so bila prej uvrščena na sezname na podlagi spornega merila – ni finančna, dokazati, da zagotovljena podpora spodbuja izvajanje dejavnosti širjenja jedrskega orožja (glej točki 42 in 43 zgoraj).
- 58 V sodbah, na katere se sklicuje tožeča stranka (glej točko 40 zgoraj), ki se med drugim nanašajo na sektor nafte in plina v Iranu, je Splošno sodišče sicer ocenilo, da dejavnost državnih podjetij, ki delujejo v tem sektorju (zgoraj v točki 40 navedena sodba National Iranian Oil Company/Svet, EU:T:2014:678, točka 141), ali podjetij, ki iranski vladi zagotavljajo logistično podporo v tem sektorju (glej v tem smislu zgoraj v točki 40 navedeno sodbo Iranian Offshore Engineering & Construction/Svet, EU:T:2015:433, točka 54), zadosti spornemu merilu, pri čemer je v bistvu poudarilo, da je upoštevnata zakonodaja, med drugim uvodna izjava 22 Sklepa 2010/413 (glej točko 5 zgoraj), uvodna izjava 8 Sklepa 2012/35 (glej točko 6 zgoraj) in uvodna izjava 16 Sklepa 2012/635 (glej točko 9 zgoraj), vzpostavila zvezo med virom sredstev, ki jih Islamska republika Iran dobiva iz tega sektorja, in financiranjem jedrskih dejavnosti, ki so nevarne z vidika širjenja jedrskega orožja.
- 59 Vendar pa spornega merila ni mogoče razlagati tako, da se želi z njim le preprečiti iranski vladi dostop do virov sredstev in jo prisiliti, da ustavi dejavnosti širjenja jedrskega orožja. To merilo se namreč nanaša na vsako podporo, ki lahko zaradi svojega količinskega ali kakovostnega pomena spodbuja izvajanje teh dejavnosti, pri čemer je treba to presojo opraviti glede na vse upoštevnate določbe veljavne zakonodaje (glej točko 54 zgoraj). V uvodni izjavi 13 Sklepa 2012/35 in členu 23(2)(d) Uredbe št. 267/2012 je primeroma navedeno, da lahko gre za materialno, logistično ali finančno pomoč.

- 60 Na tretjem mestu je treba zato preveriti, ali lahko v kontekstu upoštevne zakonodaje dejavnosti raziskav in tehnološkega razvoja na vojaškem področju ali področjih, povezanih z vojsko, ki ne spadajo v eno od treh vrst podpore – materialno, finančno ali logistično – ki so primeroma navedene v tej zakonodaji (glej točko 59 zgoraj), spadajo v okvir spornega merila.
- 61 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da iz Sklepa 2010/413 in Uredbe št. 267/2012 izhaja, da se lahko omejevalni ukrepi sprejmejo zoper osebe ali subjekte, ki sodelujejo pri nabavah prepovedanega blaga in tehnologij Islamske republike Iran na vojaškem področju ali področjih, povezanih z vojsko, ali zagotavljajo tehnično pomoč v zvezi s tem blagom ali tehnologijo. Zvezo med tem blagom in tehnologijo ter širjenjem jedrskega orožja je namreč vzpostavil zakonodajalec Unije v splošnih pravilih upoštevni določb (glej po analogiji zgoraj v točki 52 navedeno sodbo Svet/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, EU:C:2013:776, točka 76).
- 62 Člen 1(1)(c) Sklepa 2010/413 posebej prepoveduje dobavo, prodajo ali prenos orožja in sorodnega materiala vseh vrst, vključno z vojaškimi vozili in opremo v Islamsko republiko Iran. Poleg tega je na podlagi člena 5(1)(a) Uredbe št. 267/2012 prepovedano neposredno ali posredno zagotavljati tehnično pomoč, ki je povezana z blagom in tehnologijo s Skupnega seznama vojaškega blaga Evropske unije, ki ga je Svet sprejel 17. marca 2014 (UL C 107, str. 1, v nadaljevanju: Skupni seznam vojaškega blaga), ali z zagotavljanjem, proizvodnjo, vzdrževanjem in uporabo blaga s tega seznama vsem iranskim osebam, subjektom ali organom ali za uporabo v Iranu.
- 63 Zakonodajalec je tako s tem, ko je v Uredbi št. 267/2012 določil to prepoved za določeno vojaško opremo, vzpostavil zvezo med nabavo tovrstne opreme s strani Islamske republike Iran in jedrskimi dejavnostmi, ki jih izvaja iranska vlada in pomenijo tveganje za širjenje jedrskega orožja in za razvoj sistemov za izstrelitev jedrskega orožja.
- 64 To razlago potrjujeta resoluciji Varnostnega sveta 1737 (2006) in 1929, ki sta bili sprejeti 23. decembra 2006 oziroma 9. junija 2010 in sta omenjeni v uvodnih izjavah 1 oziroma 4 Sklepa 2012/35. Splošni predpisi Unije, v katerih je predvideno sprejetje omejevalnih ukrepov, se morajo namreč razlagati ob upoštevanju besedila in namena resolucij Varnostnega sveta, ki se s temi predpisi izvajajo (sodbi z dne 16. novembra 2011, Bank Melli Iran/Svet, C-548/09 P, ZOdl., EU:C:2011:735, točka 104, in z dne 25. aprila 2012, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft/Svet, T-509/10, ZOdl., EU:T:2012:201, točka 83). Obe zgoraj omenjeni resoluciji pa se nanašata na sprejetje ukrepov, s katerimi bi se Islamski republiki Iran preprečil razvoj občutljivih tehnologij za podporo njenemu jedrskemu programu in raket. Zlasti so na sezname opreme in tehnologij, katerih dobava Islamski republiki Iran je s tema resolucijama prepovedana – pri čemer se na te sezname še posebej sklicuje Resolucija 1929 – med drugim uvrščeni sateliti in brezpilotni zrakoplovi.
- 65 Zato zagotavljanje podpore iranski vladi na področju raziskav in tehnološkega razvoja na vojaškem področju in področjih, povezanih z vojsko, zadosti spornemu merilu, če se to zagotavljanje podpore nanaša na opremo in tehnologije, našete v Skupnem seznamu vojaškega blaga, katerega pridobitev je Islamski republiki Iran prepovedana (glej točko 62 zgoraj).
- 66 V zvezi s tem je treba pojasniti, da se Skupni seznam vojaškega blaga nanaša zlasti na to opremo:

„ML 9 Vojaška plovila (površinska ali podvodna), posebna mornariška oprema, dodatki, komponente in druga površinska plovila:

[...]

a. plovila in komponente:

1. Plovila (površinska ali podvodna), posebej zasnovana ali prirejena za vojaške namene, ne glede na njihovo trenutno tehnično ali operativno stanje in neodvisno od tega, ali vključujejo izstrelitvene sisteme ali oklepno zaščito, ter ladijski trupi ali deli ladijskih trupov za takšna plovila in komponente zanje, posebej zasnovane za vojaške namene;

[...]

ML 10 ‚Zrakoplovi‘, ‚vozila, lažja od zraka‘, brezpilotni zrakoplovi („UAV“), motorji in oprema za ‚zrakoplove‘, pripadajoča oprema in komponente, posebej zasnovani ali prirejeni za vojaške namene:

[...]

c. brezpilotni zrakoplovi in pripadajoča oprema, našteta v nadaljevanju, in posebej zanje zasnovane komponente:

1. ‚UAV‘, daljinsko vodeni zrakoplovi (remotely piloted air vehicles – RPV), avtonomno programljiva vozila in ‚vozila, lažja od zraka‘, brez posadke;

[...]

ML 11 Elektronska oprema, [sateliti], in sicer:

[...]

c. ‚[sateliti]‘, posebej zasnovana ali prirejena za vojaške namene, in komponente, posebej zasnovane za vojaške namene.“

67 Iz tega izhaja, da zagotavljanje podpore iranski vladi, med drugim z načrtovanjem, proizvodnjo ali razvojem satelitov, plovil ali brezpilotnih zrakoplovov, ki ustrezajo specifikacijam iz Skupnega seznama vojaškega blaga, zadosti spornemu merilu, pri čemer Svetu ni treba dokazati, da ta podpora zaradi njenega pomena spodbuja izvajanje dejavnosti širjenja jedrskega orožja.

68 Na četrtem mestu, kljub temu je treba poudariti, da je treba vprašanje, ali neko ravnanje spada v okvir spornega merila, vsekakor preizkusiti z vidika celotnega pravnega in dejanskega konteksta. Če Svet ne more ugotoviti, ali se zadevne dejavnosti nanašajo na satelite ali „pametna“ plovila, ki dejansko ustrezajo specifikacijam iz Skupnega seznama vojaškega blaga, je tako na podlagi okoliščine, da se te dejavnosti izvajajo v sodelovanju z AIO (v delu, v katerem se nanašajo na proizvodnjo satelitov) ali skupaj z iranskim ministrstvom za obrambo in IRGC v okviru natečaja za „pametna“ plovila, če so trditve Sveta o tem sodelovanju dovolj dokazane, mogoče sklepati, da ima podpora, ki se s tem zagotavlja iranski vladi, zadosten pomen, da se zadosti spornemu merilu.

69 AIO, za katero je v izpodbijanih aktih navedeno, da jo je Unija določila „med drugim zaradi proizvodnje satelitov“, je namreč sama uvrščena na sezname iz razloga, ker „nadzira iransko proizvodnjo raket“, vključno s tremi industrijskimi skupinami, na katere se nanaša Resolucija Varnostnega sveta 1737 (2006). IGRC je na sezname uvrščena iz teh razlogov:

„Pristojna za iranski jedrski program; ima operativni nadzor nad iranskim programom balističnih raket; večkrat poskusila z javnimi naročili podpreti iranski program balističnih raket in iranski jedrski program.“

- 70 V teh okoliščinah neposredna vpletenost AIO v proizvodnjo raket in IRGC v jedrski program in operativni nadzor nad iranskim programom balističnih raket, ki je tožeča stranka v tej zadevi ne zanika, omogoča domnevo, da dejavnosti, ki se izvajajo v sodelovanju s temi subjekti iranske vlade in se nanašajo na proizvodnjo satelitov in razvoj „pametnih“ plovil, služijo določenemu interesu, povezanemu z izvajanjem jedrskega programa, ki pomeni tveganje za širjenje jedrskega orožja ali razvoj sistemov za izstrelitev jedrskega orožja.
- 71 V tej zadevi je treba preizkusiti, ali so trditve Sveta, da tožeča stranka izvaja take dejavnosti, dovolj utemeljene.

Dokazi, na katere se sklicuje Svet

- 72 Tožeča stranka trdi, da Svet ni dokazal, da dejavnosti, na katere se nanašajo dokumenti, ki jih je Svet predložil, gledano v celoti, kažejo na „visoko raven sodelovanja z iransko vlado na vojaškem področju ali na področjih, povezanih z vojsko“. Svet naj zlasti ne bi navedel, kakšna vrsta podpore iranski vladi naj bi izhajala iz sodelovanja tožeče stranke z AIO in z IRGC. To, da so tožeča stranka kakor tudi druge iranske univerze sodelovale z vlado svoje države, naj bi veljalo za vsak raziskovalni institut na področju znanosti in tehnologije v vseh državah na svetu.
- 73 Poleg tega naj Svet ne bi preveril točnosti informacij, navedenih v predloženih dokumentih, ki so večinoma le prevodi novic, to je informacij iz druge roke s strani Sveta. Poleg tega so bili ti dokumenti v izvorniku napisani v farsiju in nekaterih od teh izvornih tekstov naj Svet ne bi posređoval.
- 74 Po mnenju Sveta sodelovanje tožeče stranke, ki ga izkazujejo dokumenti, ki jih je Svet predložil, z ministrstvom za obrambo po eni strani ter z AIO in IRGC po drugi, kar so subjekti, ki jih nadzira iranska država in so na sezname vpisani zaradi svoje vpletenosti v programe balističnih raket Islamske republike Iran, pomeni podporo iranski vladi v smislu spornega merila.
- 75 V tej zadevi je treba preizkusiti dokazno vrednost dokazov, na katere Svet opira vsakega od razlogov za ponovno uvrstitev na sezname iz izpodbijanih aktov (glej točko 46 zgoraj), da bi se preverilo, ali so glede na vsebino in obseg spornega merila, ki sta bila pojasnjena zlasti v točkah 54 in od 67 do 70 zgoraj, ti razlogi v pravno zadostni meri utemeljeni (glej točke od 77 do 103 v nadaljevanju). S tem preizkusom bo mogoče ugotoviti, ali ti razlogi, gledano v celoti, utemeljujejo ponovno uvrstitev imena tožeče stranke (glej točko 104 v nadaljevanju).
- 76 V uvodu je treba zavrniti argument, na katerega se je tožeča stranka sklicevala na obravnavi, da so dokumenti, na katere je Svet oprl razloge za uvrstitev njenega imena v izpodbijanih aktih, prestari. V zvezi z razvojem satelitov in „pametnih“ ladij namreč večina dokumentov, na katere se sklicuje Svet, izhaja iz leta 2012 in kaže na obstoj sodelovanja, ne da bi bil pri tem naveden končni datum (MD 176/14 RELEX, MD 177/14 RELEX, MD 178/14 RELEX). Poleg tega dokument MD 179/14 RELEX, ki se nanaša na izjave poveljnika pomorskih sil IRGC in izhaja iz internetne strani tožeče stranke, izvira iz leta 2014. V zvezi s sporazumom o sodelovanju med tožečo stranko in zračnimi silami IRGC je treba spomniti, da je bil dokument MD 180/14 RELEX v trenutku sprejetja izpodbijanih aktov še vedno objavljen na tem spletnem mestu.

– Sporazum z AIO za proizvodnjo satelitov

- 77 V podporo trditvam v zvezi s sporazumom tožeče stranke z AIO za proizvodnjo satelitov je Svet predložil dokumenta MD 176/14 RELEX in MD 177/14 RELEX iz svojega spisa (glej točko 15 zgoraj). Gre za kopije internetnih strani iz arhivov neke reportaže televizijske hiše BBC, v angleščini, ki povzemajo besedilo dveh poročil tiskovne agencije Islamske republike Iran, to je Islamic Republic

News Agency (IRNA). Kot navaja tožeča stranka, ta poročila IRNA niso bila predložena. Vendar pa tožeča stranka ne izpodbija točnosti informacij, navedenih v dokumentih BBC. V bistvu trdi, da s temi informacijami ni mogoče upravičiti njene ponovne uvrstitve na sezname.

- 78 V prvem od teh dokumentov (MD 176/14 RELEX) z dne 3. februarja 2012, naslovljenem „Iran to have greater achievements in space industry – defence minister“ („Iran je pripravljen na večje dosežke v vesoljski industriji – minister za obrambo“), je napoved iranskega ministra za obrambo, da bo AIO izstrelila satelit, ki so ga študentje tožeče stranke zasnovali in izdelali pod vodstvom nekega člana High Council of Space. V skladu z izjavo direktorja AIO, ki je prav tako povzeta v zgoraj omenjenem dokumentu, gre za poskusni satelit z daljinskim upravljanjem, ki naj bi Zemljo snemal z večjo natančnostjo. Ta mikrosatelit, ki tehta 50 kg, naj bi imel različne funkcije na različnih področjih, kot so meteorologija, soočanje z naravnimi nesrečami ter merjenje temperature in vlažnosti zraka.
- 79 Drugi dokument (MD 177/14 RELEX) z dne 2. oktobra 2012, naslovljen „Iran to launch more satellites this year“ („Iran bo to leto izstrelil več satelitov“), se nanaša na napoved direktorja AIO o izstrelitvi nekega drugega satelita, ki ga bo izdelala tožeča stranka, ki bo imel na voljo sončne celice in katerega naloga bo fotografiranje Zemlje z razdalje od 250 do 370 km.
- 80 Tožeča stranka trdi, da se dokument MD 176/14 RELEX nanaša na mikrosatelit, ki je bil razvit v miroljubne namene. Poleg tega naj ne bi sodelovala pri zasnovi ali izdelavi sistemov za izstrelitev ali izstrelitvi tega satelita in tudi ne tistega iz dokumenta MD 177/14 RELEX. Omenjena dokumenta naj ne bi vsebovala nobenega dokaza, da zasnova ali izdelava v njih omenjenih satelitov spodbuja izvajanje dejavnosti iranske vlade v zvezi s širjenjem jedrskega orožja.
- 81 Treba je ugotoviti, da dokumenta MD 176/14 RELEX in MD 177/14 RELEX ne vsebujeta nobenega elementa, na podlagi katerega bi bilo mogoče sklepati, da sta bila posebej zasnovana ali prirejena za vojaške namene v smislu Skupnega seznama vojaškega blaga (glej točko 66 zgoraj). Poleg tega se ta dokumenta ne nanašata na sporazum med tožečo stranko in AIO o proizvodnji satelitov.
- 82 Vendar je iz okoliščine, da je izstrelitev prvega satelita s strani AIO napovedalo iransko ministrstvo za obrambo (glej točko 78 zgoraj), mogoče razbrati, da za ta satelit obstaja interes na vojaškem področju ali področjih, povezanih z vojsko. Poleg tega dejstvo, da je AIO, ki izstreljuje satelite, uvrščena na sezname zaradi svoje vpletenosti v proizvodnjo raket, to ugotovitev potrjuje (glej točko 70 zgoraj). V teh okoliščinah nevpletenost tožeče stranke v zasnovo in proizvodnjo sistemov za izstrelitev, na katero se tožeča stranka sklicuje, ni upoštevana, ker Svet tožeči stranki očita le njene dejavnosti v zvezi z razvojem in proizvodnjo satelitov.
- 83 Zato se za dejavnosti tožeče stranke, ki so povezane s proizvodnjo satelitov, lahko šteje, da podpirajo iransko vlado v smislu spornega merila.

– Sodelovanje z iranskim ministrstvom za obrambo in IRGC pri natečajih za „pametna“ plovila

- 84 Da bi dokazal, da tožeča stranka pri natečajih za „pametna“ plovila sodeluje z iranskim ministrstvom za obrambo in IRGC, je Svet predložil, prvič, dokumenta MD 178/14 RELEX in MD 179/14 RELEX iz svojega spisa (glej točko 15 zgoraj), in, drugič, v prilogi k dupliki članek, ki je bil objavljen na spletnem mestu dnevnika *Iran Daily Brief* z dne 30. januarja 2014.
- 85 Dokument MD 178/14 RELEX je novica, ki jo je objavila tiskovna agencija *Fars News Agency* z dne 12. maja 2012. Ta novica z naslovom „Tesno sodelovanje med Sharif University in ministrstvom za obrambo/Težave mornarice so v Iranu zapostavljene“ povzema intervju, ki ga je tej agenciji dal predsednik mornariške inženirske skupine tožeče stranke in v katerem ta visoki predstavnik tožeče stranke omenja sporazum, sklenjen med znanstveno komisijo tožeče stranke in organizacijo mornariške industrije ministrstva za obrambo, v zvezi z natečajem za „pametna“ plovila. V skladu

z besedilom tega sporazuma naj za odobrene projekte ne bi bilo nobene finančne ali operativne omejitve. To tesno sodelovanje med tožečo stranko in omenjeno organizacijo ministrstva za obrambo naj bi se začelo dve leti prej.

- 86 Dokument MD 179/14 RELEX vsebuje med drugim novico z internetne strani tožeče stranke z dne 21. januarja 2014 z naslovom „Podpora mornarice zmagovalcem natečaja za ‚pametna‘ plovila“. Ta novica povzema izjave poveljnika pomorskih sil IRGC na slovesnem odprtju tretjega natečaja za „pametna“ plovila, ki se nanašajo na strateški pomen tehnološkega razvoja tovrstnih plovil ter na sodelovanje pomorskih sil IRGC in iranskih raziskovalnih centrov.
- 87 Tožeča stranka navaja, da iz dokumenta MD 178/14 RELEX izhaja, da v trenutku intervjuja, ki se v tem dokumentu povzema, ni bil dogovorjen noben projekt. Poleg tega naj ta dokument ne bi vseboval nobene informacije v zvezi z morebitnimi projekti. V repliki je tožeča stranka pojasnila, da je izvedla le en natečaj za „pametna“ plovila. Dokument MD 179/14 RELEX, v katerem naj tožeča stranka ne bi bila omenjena, naj bi se tako nanašal na neki natečaj, ki ga tožeča stranka ni izvedla. Poleg tega naj iz izjav poveljnika pomorskih sil IRGC ne bi izhajalo, da so zadevna plovila namenjena vojaški uporabi. Nikakor pa naj Svet ne bi pojasnil, zakaj sodelovanje tožeče stranke pri razvoju plovil, tudi če bi bila za vojaško uporabo, spodbuja izvajanje dejavnosti iranske vlade v zvezi s širjenjem jedrskega orožja.
- 88 V dupliki je Svet trdil, da je trditev tožeče stranke, da ni izvedla tretjega natečaja za „pametna“ plovila, v protislovju z novico, objavljeno na internetnem mestu dnevnika *Iran Daily Brief* in priloženo k dupliki.
- 89 Ta novica z dne 30. januarja 2014 je naslovljena: „Poveljnik pomorskih sil IRGC: vzpostavljena je bila organizacija za pametna bojna plovila“ (IRGCN commander: Organisation of Smart Combat Vessels established). V tej novici je navedeno, da je v izjavi, ki jo je dal na slovesnem odprtju tretjega natečaja za „avtonomna kopenska vozila“ (Autonomous Surface Vehicles (ASV)), ki je potekalo na Sharif University of Technology, poveljnik pomorskih sil IRGC izjavil, da je IRGC vzpostavila sekcijo za pametna bojna plovila.
- 90 Iz te novice izhaja, prvič, da se – ker tožeča stranka ni podala nobenega drugega pojasnila – tretji natečaj za „pametna“ plovila nanaša na plovila, ki se lahko uporabijo v vojaške namene. Drugič, okoliščina, da je slovesno odprtje tega natečaja potekalo v prostorih tožeče stranke, omogoča sklepanje, da je bila – če se ne dokaže drugače – vpletena v njegovo izvedbo.
- 91 Zgoraj omenjena novica z dne 30. januarja 2014 je tako dodaten dokaz, ki potrjuje informacije iz dokumentov MD 178/14 RELEX in MD 179/14 RELEX, ki se nanašata na sodelovanje tožeče stranke z ministrstvom za obrambo in IRGC v okviru natečaja za „pametna plovila“ (glej točki 85 in 86 zgoraj). Ne vsebuje novih dejstev, ki bi podpirala uvrstitev imena tožeče stranke na seznam, vendar pa potrjuje trditve, ki jih je Svet navedel v dopisu z dne 4. septembra 2014 (glej točko 15 zgoraj), in vsebuje odgovor na argumente, ki jih je tožeča stranka navedla v postopku pred Splošnim sodiščem. Čeprav je ni v spisu Sveta, se torej lahko upošteva, ne da bi to kršilo pravici tožeče stranke do obrambe in do učinkovitega pravnega sredstva.
- 92 Iz tega izhaja, da je Svet v pravno zadostni meri dokazal, da je dejavnost tožeče stranke v zvezi z natečaji, ki se nanašajo na „pametna“ plovila, zadostila spornemu merilu.

– Sporazum med tožečo stranko in zračnimi silami IRGC

- 93 Svet je predložil besedilo „sporazuma o namenitvi prostora v tehnološki hiši Sharif“ (Agreement to Assign Space in Sharif's Technology House) med oddelkom tožeče stranke za raziskave in tehnologijo in zračnimi silami IRGC, ki jih je zastopal direktor raziskovalnega instituta SAK pri teh zračnih silah (v nadaljevanju: raziskovalni institut), ki se v spisu Sveta nahaja pod referenčno številko MD 180/14 RELEX.
- 94 Tožeča stranka trdi, da gre le za nepodpisano pismo o nameri. Poleg tega naj bi ta dopis določal le grob oris sodelovanja in bi moral biti dopolnjen s posamičnimi operativnimi sporazumi.
- 95 Svet pojasnjuje, da dokument MD 180/14 RELEX izhaja z internetnega mesta tožeče stranke. Navaja, da ta sporazum, tudi če ga stranki nista podpisali, v vsakem primeru izraža dejanski namen, da se med tožečo stranko in raziskovalnim institutom razvije določena stopnja sodelovanja.
- 96 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je bilo, kot je razvidno iz dokumenta MD 180/14 RELEX, predvideno, da bo sporazum veljal v obdobju med dnevom, ko je bil podpisan, in 20. marcem 2013 in da se je lahko na podlagi sporazuma med strankama glede na raven aktivnosti njegova veljavnost podaljšala. Poleg tega je bilo besedilo sporazuma ob sprejetju izpodbijanih aktov, 7. novembra 2014, še vedno objavljeno na internetnem mestu tožeče stranke. Na podlagi teh okoliščin je mogoče domnevati, da je tožeča stranka z zračnimi silami IRGC vzdrževala povezave z namenom znanstvenega in tehnološkega sodelovanja.
- 97 Kot navaja tožeča stranka, se ta sporazum sicer ne nanaša izrecno na dejavnosti na vojaškem področju ali področjih, povezanih z vojsko. Vendar pa določbe sporazuma kažejo na odločilen vpliv raziskovalnega instituta in s tem IRGC na razmerja, ki jih ima tožeča stranka z industrijo, in na izbiro ter izvajanje njenih raziskovalnih projektov. Iz tega sporazuma namreč izrecno izhaja, da je na splošno njegov cilj razviti in usmerjati odnose med tožečo stranko in industrijo ter skušati zadostiti potrebam industrije z obstoječimi sredstvi tožeče stranke. Raziskovalni institut se med drugim zavezuje, da bo s tožečo stranko sklenil pogodbo z namenom izvedbe raziskovalnih projektov, ki jih industrija potrebuje, zlasti predlogov, ki jih da ta institut (točka 5.1 sporazuma). Ta institut opredeli posamična interesna področja za podjetja in jih predstavi tožeči stranki z namenom sklenitve pogodbe (točka 5.11 sporazuma). Tožeča stranka pa se na drugi strani med drugim zavezuje, da bo redno poročala o rezultatih svojih raziskav, povezanih z industrijo (točka 6.1 sporazuma), in zagotavljala univerzitetna sredstva, povezana z industrijo (točka 6.4 sporazuma).
- 98 Zgolj s temi dokumenti ni mogoče dokazati, da je tožeča stranka iranski vladi zagotavljala podporo v zvezi z opremo, na katero se nanaša Skupni seznam vojaškega blaga (glej točko 67 zgoraj). Vendar pa je treba poudariti, da je bilo v zgoraj omenjenem sporazumu z zračnimi silami IRGC predvideno tesno in sistematično sodelovanje med tožečo stranko in raziskovalnim institutom, povezano z raziskovalno dejavnostjo tožeče stranke, glede na potrebe iranske industrije. Ta sporazum se uporablja za vsa industrijska področja, vključno z vojaškim področjem in s področji, povezanimi z vojsko, na katera se nanašajo razlogi za uvrstitev imena tožeče stranke na seznam. Zaradi vpletenosti IRGC v jedrski program in v operativni nadzor nad iranskim programom balističnih raket (glej točko 70 zgoraj) ter v različne ključne sektorje ekonomije, ta sporazum potrjuje, da podpora, ki jo tožeča stranka tako zagotavlja iranski vladi, zaradi njenega pomena zadosti spornemu merilu (glej točko 68 zgoraj).

– Sporazum med tožečo stranko in šestimi drugimi univerzami o raziskavah na obrambnem področju

- 99 Z namenom ugotovitve obstoja sporazuma med tožečo stranko in šestimi drugimi univerzami o podpori iranski vladi pri raziskavah na obrambnem področju se je Svet oprl na dokument MD 181/14 RELEX iz svojega spisa, ki vsebuje zbir informacij, ki izvirajo z internetnih mest iranskih tiskovnih agencij, zlasti agencije IRNA, in se nanašajo na dogodke v Iranu, povezane z vojsko, med 15. junijem in 11. julijem 2012.
- 100 Iz tega dokumenta izhaja, da je v neki novici agencije IRNA z dne 23. junija 2012 navedeno, da je bil med tožečo stranko in šestimi drugimi univerzami podpisan sporazum o sodelovanju na področjih izobraževanja, splošnih raziskav in ustanovitve centrov odličnosti. Minister za znanost, raziskovanje in tehnologijo naj bi v zvezi s tem poudaril vlogo univerz pri „nevtralizaciji sovražnih manevrov in načrte, ki vključujejo univerzitetno skupnost v državi“. Poudaril naj bi, da bo ministrstvo finančno podprlo raziskave in dejavnosti na področjih, povezanih z obrambo.
- 101 Vendar pa v nasprotju s trditvami Sveta zgoraj omenjeni sporazum ni indic za podporo tožeče stranke iranski vladi v smislu spornega merila. Gre namreč za sporazum o sodelovanju med univerzami, ki se na splošno nanaša na običajne izobraževalne in raziskovalne dejavnosti, ki jih univerze tudi sicer izvajajo. V tem kontekstu splošne izjave ministra za znanost, raziskovanje in tehnologijo, ki so povzete v dokumentu MD 181/14 RELEX, ne zadostujejo za to, da bi se, brez kakršne koli konkretne informacije o vsebini tega sporazuma, domnevalo, da se podrobneje nanaša na raziskave in tehnološki razvoj na vojaškem področju ali področjih, povezanih z vojsko, in da tako prispeva k zagotavljanju podpore iranski vladi.

– Študijski program razvoja brezpilotnih zrakoplovov

- 102 Tožeča stranka pravilno navaja, da dokumenti, ki jih je predložil Svet, ne vsebujejo nobenega dokaza, da tožeča stranka izvaja študijski program razvoja brezpilotnih zrakoplovov, ki ga je oblikovalo ministrstvo za znanost, raziskave in tehnologijo.
- 103 Ker ta razlog za uvrstitev imena tožeče stranke na sezname ni bil podprt z dokazi, ne more prispevati k utemeljenosti sprejetja izpodbijanih aktov.

– Sklep

- 104 Iz zgoraj navedenega izhaja, da so razlogi za uvrstitev imena tožeče stranke na sezname, ki se nanašajo na njeno dejavnost, prvič, na področju satelitov in, drugič, na področju „pametnih“ plovil, podprti z zadostnimi dokazi, kot je bilo presojeno v točkah 83 in 92 zgoraj. Poleg tega sporazum med tožečo stranko in zračnimi silami IRGC potrjuje, da se je tožeča stranka iranski vladi zavezala na vojaškem področju in področjih, povezanih z vojsko (glej točko 98 zgoraj). Vsi ti razlogi skupaj zato upravičujejo uvrstitev imena tožeče stranke na seznam v izpodbijanih aktih na podlagi spornega merila.
- 105 Iz tega sledi, da je treba drugi tožbeni razlog zavrnil.

Tretji tožbeni razlog: kršitev lastninske pravice in načela sorazmernosti

- 106 Tožeča stranka najprej trdi, da ker ponovna uvrstitev njenega imena na sezname ni utemeljena, izpodbijana akta kršita lastninsko pravico in sta v nasprotju z načelom sorazmernosti.
- 107 Nato tožeča stranka Svetu očita, da ni upošteval, da ni gospodarski subjekt, temveč univerza. Zato uvrstitev njenega imena na sezname ne vpliva le na njena lastna sredstva, temveč tudi na sredstva njenih profesorjev in študentov. Prav tako naj bi bila ta uvrstitev nesorazmerna, ker naj bi kršila tudi

pravice njenih znanstvenih sodelavcev, pravico do izobraževanja iz člena 2 Protokola št. 1 k Evropski konvenciji o človekovih pravicah, ki je bila 4. novembra 1950 podpisana v Rimu, in člena 14 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter svobodo izražanja in obveščanja iz člena 10 omenjene konvencije in člena 11 Listine o temeljnih pravicah.

- 108 Tožeča stranka nazadnje trdi, da sta izpodbijana akta negativno vplivala na njeno raziskovalno in izobraževalno dejavnost, med drugim ker so od njene prve uvrstitve na seznam uredniki prenehali objavljati članke iranskih avtorjev in so prekinili pogodbe, sklenjene s tožečo stranko, za objavo petih del v angleščini, ker ne prejema več znanstvenih revij, del in katalogov, objavljenih v Evropi, ker v državah članicah Unije ne more več nabavljati opreme za raziskave in laboratorijske opreme ter nima več dostopa do nekaterih internetnih mest, namenjenih raziskavam, in ker njeni člani ne dobijo več vizumov za vstop na ozemlje držav članic Unije.
- 109 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je načelo sorazmernosti eno od splošnih načel prava Unije in da zahteva, da morajo biti ukrepi, določeni s predpisom Unije, primerni za uresničenje legitimnih ciljev, ki jim sledi zadevna ureditev, in ne smejo prekoračiti okvirov, ki so nujni za njihovo doseganje (glej sodbo z dne 13. septembra 2013, Makhlouf/Svet, T-383/11, ZOdl., EU:T:2013:431, točka 98 in navedena sodna praksa).
- 110 V tej zadevi je treba ugotoviti, da okoliščina, da izpodbijana akta ne vplivata samo na lastninsko pravico tožeče stranke, temveč tudi na njeno raziskovalno in izobraževalno dejavnost ter na druge pravice, omenjene v točki 107 zgoraj, ne omogoča sklepanja, da sta ta akta nesorazmerna. Ker je namreč tožeča stranka, kot je bilo ugotovljeno v točki 104 zgoraj, s svojimi raziskovalnimi in izobraževalnimi dejavnostmi, na katere se nanašata izpodbijana akta, iranski vladi zagotavljala podporo, ki je z veljavno zakonodajo prepovedana, je lahko Svet, ne da bi prekoračil meje svojega polja proste presoje, ocenil, da je ponovna uvrstitev imena tožeče stranke na sezname primeren in potreben ukrep za boj proti širjenju jedrskega orožja.
- 111 Iz tega izhaja, da je treba tretji pritožbeni razlog zavrni.

Četrty tožbeni razlog: zloraba pooblastil

- 112 Tožeča stranka na prvem mestu trdi, da iz okoliščine, da z dokumenti, ki jih je predložil Svet, ni mogoče utemeljiti razlogov za njeno ponovno uvrstitev na sezname, izhaja, da se je Svet dejansko oprl na druge razloge, in ne na te, ki so navedeni v sklepu o prvi uvrstitvi na seznam, ki je bil z zgoraj v točki 14 navedeno sodbo Sharif University of Technology/Svet (EU:T:2014:607) razglašen za ničen.
- 113 Ta argumentacija v podporo temu tožbenemu razlogu zgolj ponavlja argument, ki ga je tožeča stranka navedla že v prvem tožbenem razlogu, da Svet tožeči stranki ni posredoval nekaterih informacij iz svojega spisa, na katere naj bi se opirala izpodbijana akta. To argumentacijo je treba zato zavrni s sklicevanjem na razloge, navedene v točkah od 33 do 35 zgoraj.
- 114 Na drugem mestu tožeča stranka trdi, da je od treh univerz, ki so uvrščene na sezname, edina, pri kateri uvrstitev na sezname temelji na spornem merilu. Uvrstitev dveh drugih univerz naj bi temeljila na merilu vpletenosti v iranski jedrski program. V tem kontekstu tožeča stranka meni, da iz dejstva, da pet univerz, ki so skupaj z njo podpisnice sporazuma med šestimi univerzami o podpori iranski vladi z raziskavami na obrambnem področju, ki je omenjen v enem od razlogov, navedenih v izpodbijanih aktih, izhaja, da je ponovna uvrstitev njenega imena dejansko utemeljena z nekim drugim razlogom.

- 115 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je trditev, da sta drugi univerzi, omenjeni v točki 114 zgoraj, uvrščeni na seznam iz drugih razlogov, v tej zadevi neupoštevna. Poleg tega okoliščina, da zoper pet ostalih univerz, ki so podpisnice sporazuma, na katerega se nanaša eden od razlogov za ponovno uvrstitev imena tožeče stranke na sezname, niso bili sprejeti omejevalni ukrepi na podlagi spornega merila, ne more biti indic, da gre za zlorabo pooblastil.
- 116 Iz obrazložitve izpodbijanih aktov namreč izhaja, da je sodelovanje tožeče stranke pri tem sporazumu le eden od petih razlogov za ponovno uvrstitev njenega imena na sezname. Trije drugi razlogi, ki so navedeni v izpodbijanih aktih, se nanašajo na sporazume o sodelovanju s subjekti iranske vlade v zvezi s proizvodnjo satelitov, na izvedbo natečaja v zvezi s „pametnimi“ plovili oziroma na strateško in organizacijsko sodelovanje z IRGC (glej točko 46 zgoraj). Kot pa je bilo presojeno v točki 104 zgoraj, ti trije drugi razlogi, z vidika celote, upravičujejo ponovno uvrstitev imena tožeče stranke na sezname, medtem ko se je za razlog, povezan z zgoraj omenjenim sporazumom med šestimi univerzami o raziskavah na obrambnem področju ugotovilo, da ni utemeljen (glej točko 101 zgoraj).
- 117 Glede na vse te razloge je treba četrti tožbeni razlog zavrniti.
- 118 Iz tega izhaja, da je treba predlog za razglasitev ničnosti izpodbijanih aktov zavrniti.

2. Odškodninski zahtevki

- 119 Tožeča stranka trdi, da je ponovna uvrstitev njenega imena na sezname škodila njenemu ugledu. Razglasitev ničnosti te ponovne uvrstitve naj ne bi zadostovala za povračilo te škode.
- 120 V skladu z ustaljeno sodno prakso morajo biti za uveljavljanje nepogodbene odgovornosti Unije v smislu člena 340, drugi odstavek, PDEU zaradi nezakonitega ravnanja njenih organov izpolnjeni vsi pogoji, in sicer nezakonitost ravnanja, ki se očita institucijam, dejanskost škode ter obstoj vzročne zveze med zatrjevanim ravnanjem in uveljavljano škodo (glej sodbi z dne 9. septembra 2008, FIAMM in drugi/Svet in Komisija, C-120/06 P in C-121/06 P, ZOdl., EU:C:2008:476, točka 106 in navedena sodna praksa, in z dne 25. novembra 2014, Safa Nicu Sepahan/Svet, T-384/11, ZOdl., EU:T:2014:986, točka 47 in navedena sodna praksa).
- 121 Kumulativnost teh treh pogojev pomeni, da če eden ni izpolnjen, je treba odškodninsko tožbo v celoti zavrniti, ne da bi bilo treba preizkusiti ostale pogoje (sodba z dne 8. maja 2003, T. Port/Komisija, C-122/01 P, Recueil, EU:C:2003:259, točka 30, in zgoraj v točki 120 navedena sodba Safa Nicu Sepahan/Svet, EU:T:2014:986, točka 48).
- 122 Ker pogoj nezakonitosti uvrstitve imena tožeče stranke na sezname v tej zadevi ni izpolnjen, kot je bilo ugotovljeno v točki 118 zgoraj, je treba odškodninski zahtevek tožeče stranke in zato tudi tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

- 123 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 124 Ker tožeča stranka s svojimi predlogi ni uspela, ji je treba v skladu s predlogom Sveta naložiti plačilo stroškov tega postopka.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (sedmi senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Sharif University of Technology nosi svoje stroške in stroške Sveta Evropske unije.**

M. Van der Woude

I. Wiszniewska-Białecka

I. Ulloa Rubio

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 28. aprila 2016.

Podpisi

Kazalo

Dejansko stanje	2
Postopek in predlogi strank	5
Pravo	5
1. Predlog za razglasitev ničnosti	5
Prvi tožbeni razlog: kršitev pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva	5
Drugi tožbeni razlog: napačna uporaba prava in očitne napake pri presoji	6
Razlaga spornega merila glede dejavnosti na vojaškem področju in področjih, povezanih z vojsko, ki se navajajo v razlogih za sprejetje izpodbijanih aktov	6
Dokazi, na katere se sklicuje Svet	12
– Sporazum z AIO za proizvodnjo satelitov	12
– Sodelovanje z iranskim ministrstvom za obrambo in IRGC pri natečajih za „pametna“ plovila	13
– Sporazum med tožečo stranko in zračnimi silami IRGC	15
– Sporazum med tožečo stranko in šestimi drugimi univerzami o raziskavah na obrambnem področju	16
– Študijski program razvoja brezpilotnih zrakoplovov	16
– Sklep	16
Tretji tožbeni razlog: kršitev lastninske pravice in načela sorazmernosti	16
Četrty tožbeni razlog: zloraba pooblastil	17
2. Odškodninski zahtevki	18
Stroški	18